

BHMAGAZINO

SPECIAL
EASTER EDITION



ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΑΜΕ ΤΙΣ
ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ
ΣΕ ΓΙΝΙΝΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΗ
ΗΡΕΜΙΑ ΚΑΙ ΓΛΑΗΝΗ

ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ, ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΕ ΜΟΝΕΣ ΜΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ, ΒΙΒΛΙΑ,
ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΑΠΟΔΡΑΣΕΙΣ ΣΕ ΕΞΩΤΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΛΕΙΣΟΥΣ, ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ, ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ,
ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΡΑΣΙΑ, Ο ΟΒΕΛΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΓΝΩΣΤΟΥ ΣΕΦ, ΤΑ ΠΛΕΟΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΑ ΔΩΡΑ



ΠΑΘΗ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Η ηθοποιός Καρυοφυλλιά Καραμπέτη και ο αρχιμουσικός Μάρκελλος Χρυσικόπουλος μιλούν στο BHMAGAZINO για την καλλιτεχνική δράση «Μακάριοι οι μαστοί οί ουκ εθήλασαν...» που παρουσιάζεται τη Μεγάλη Τρίτη στο πλαίσιο του 2ου Φεστιβάλ Λατρευτικής Μουσικής.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΗ ΒΑΡΛΑΚΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ / ΕΛΣ

Οι παράξενες συνδέσεις των πραγμάτων, το αιώνιο παιχνίδι ανάμεσα στο σημαντικό και στο σημεινόμενο, οι διαδρομές τού νου που συμπλέκουν μεταξύ τους ανάμοια με την πρώτη ματιά στοιχεία, τα οποία τελικά καταλήγουν να αποκτούν εκλεκτικές συγγένειες. Μέσα από μια τέτοια διαδρομή γεννήθηκε η καλλιτεχνική δράση «Μακάριοι οι μαστοί οί ουκ εθήλασαν...», η οποία θα παρουσιαστεί τη Μεγάλη Τρίτη, 30 Απριλίου, στον Ιερό Καθολικό Καθεδρικό Ναό Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτη, στο πλαίσιο του 2ου Φεστιβάλ Λατρευτικής Μουσικής. Πρόκειται για μία διοργάνωση του υπουργείου Πολιτισμού, της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και της EuroLife FFH υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του Γιώργου Κουμεντάκη, με πάνω από 50 συναυλίες με δωρεάν είσοδο, που μας συστήνει μια μουσική η οποία δημιουργήθηκε μεν για «θρησκευτική χρήση» αλλά ενέχει πολύ ευρείες αισθητικές και εννοιολογικές στοχεύσεις που άπτονται της σχέσης του ανθρώπου με το υπερβατικό.

Στην καλλιτεχνική δράση «Μακάριοι οι μαστοί οί ουκ εθήλασαν...» η ηθοποιός Καρυοφυλλιά Καραμπέτη συναντά τον αρχιμουσικό Μάρκελλο Χρυσικόπουλο, με την όψιμη σύνθεση «Via Crucis» του Φραντς Λιστ (1811-1886) να διασταυρώνεται με το ομώνυμο ποίημα του γάλλου ποιητή και θεατρικού συγγραφέα Πολ Κλοντέλ (1868-1955) – πρόκειται για τον αδελφό της διάσημης γλύπτριας Καμίλ Κλοντέλ – και άλλα σημαντικά κείμενα. «Ο σπόρος για τη γέννηση αυτής της «παράστασης», αυτής της σύμπραξης, θα έλεγα καλύτερα, ανάμεσα σε λόγο και μουσική που δημιουργήσαμε από κοινού με την Καρυοφυλλιά Καραμπέτη, ξεκινά πριν από κάποια χρόνια» αναφέρει ο Μάρκελλος Χρυσικόπουλος μιλώντας στο BHMAGAZINO. «Στο σπίτι μίας φίλης και συναδέλφου, της Άννας Παγκάλου, έπεσε πριν καιρό στα χέρια μου το βιβλίο «Ιστορίες από τη Χώρα του Παραλόγου» (εκδ. Εμβόλιμον) του Αργύρη Αντ. Λιόλιου, ενός συγγραφέα μάλλον άγνωστου, θα έλεγα, που έμαθα πως δυστυχώς πλέον δεν βρίσκεται στη ζωή. Το μεγαλύτερο μέρος των ιστοριών του βιβλίου του ξεχωρίζουν για τη σκληρότητα και την αμεσότητά τους. Πρόκειται για διηγήματα που «Ξεπηδούν» ουσιαστικά μέσα από έναν θάλαμο νευροχειρουργικής κλινικής,

Δεν το γνωρίζω, αλλά υποπεύομαι ότι αρκετό από αυτό το υλικό ο Λιόλιος το είχε αντλήσει από προσωπικές του τραγικές εμπειρίες» αναφέρει.

Το υλικό αυτό απασχόλησε τον Μάρκελλο Χρυσικόπουλο για καιρό. «Ήταν σαν οι χαρακτήρες του Λιόλιου να οδεύουν βασανιστικά προς τον δικό τους Γολγοθά, να βαδίζουν προς τη δική τους σταύρωση» εξηγεί. «Ξεκίνησα λοιπόν να αναζητώ το μουσικό πλαίσιο, το οποίο θα μου επέτρεπε να παρουσιάσω έτσι και ένα πολύ μικρό μέρος αυτού του βιβλίου. Χρόνια μετά από εκείνη την ημέρα που το βιβλίο έπεσε στα χέρια μου, μέσα από την πρόταση της ΕΛΣ για το Φεστιβάλ Λατρευτικής Μουσικής έκανα τη σύνθεση του κειμένου του Λιόλιου με το μουσικό έργο «Via Crucis» του Φραντς Λιστ».

Έτσι ο ίδιος έστειλε πριν από ενάμιση χρόνο στην Καρυοφυλλιά Καραμπέτη, με την οποία έχουν συνεργαστεί πολύ πετυχημένα και στο παρελθόν στο συγκλονιστικό μελόδραμα «Μήδεια» του Μπέντα, μια σειρά κειμένων. «Ανάμεσα τους βρισκόταν και το βιβλίο του Αργύρη Αντ. Λιόλιου, αλλά και το έργο του Πολ Κλοντέλ «Ο δρόμος του Σταυρού», το οποίο, όπως και η ομώνυμη σύνθεση του Λιστ, εμπνέεται από την προσκυνηματική διαδρομή που αποτυπώνει στη μνήμη των πιστών την πορεία του Χριστού από το Πραιτώριο μέχρι τον Πανάγιο Τάφο και περιλαμβάνει δεκατέσσερις στάσεις. Της έστειλα λοιπόν τη μουσική του Λιστ και τα κείμενα αυτά. «Δεν ξέρω εάν σε αγγίζουν, αλλά σκέφτομαι να στήσω κάτι για το Φεστιβάλ Λατρευτικής Μουσικής. Κοίταξέ τα και απάντησέ μου μέσα στον μήνα, εάν σε ενδιαφέρει» της είπα».

Η απάντησή της μεγάλης ηθοποιού ήρθε πολύ πιο γρήγορα. «Την επόμενη ημέρα, μου τηλεφώνησε νομίζω στις 8.30 το πρωί» αναφέρει ο Μάρκελλος Χρυσικόπουλος. «Με ενδιαφέρει» μου είπε η Καρυοφυλλιά. Μάλιστα, καθώς το έργο του Κλοντέλ της το είχα στείλει στο πρωτότυπο, στα γαλλικά – δεν είχα προλάβει ακόμη να αγοράσω μια ελληνική μετάφραση – πρόσθεσε «δεν κοιμήθηκα όλο το βράδυ, το έχω ήδη μεταφράσει!». Αυτή φυσικά ήταν μια πρώτη πρόχειρη μετάφραση, η οποία δουλεύτηκε εκτενώς στη συνέχεια.

Οι δυο τους ξεκίνησαν λοιπόν να δουλεύουν επάνω στη δραματουργία που ήθελαν να παρουσιάσουν σε αυτή τη σύμπραξη της μουσικής του Λιστ με το κείμενο του Κλοντέλ. «Με τον ασιείρευτο ενθουσιασμό της Καρυοφυλλιάς αυτό που ήταν αρχικά

τόσο νεφελώδες στο μυαλό μου, πήρε τελικά σάρκα και οστά, με τη μουσική του Λιστ να συναντά πέρα από τα κείμενα του Κλοντέλ και του Λιόλιου, ποιήματα του Τάσου Λειβαδίτη, του Γιάννη Αντιόχου, του παλαιστίνιου ποιητή Ρεφαάτ Αλαρίφ, αλλά και αποσπάσματα των Ευαγγελίων» εξηγεί ο Μάρκελλος Χρυσικόπουλος.

Θείο Πάθος και ανθρώπινο

Συναντώ την Καρυοφυλλιά Καραμπέτη. Η σημαντική ηθοποιός μόλις έχει επιστρέψει από την Κύπρο όπου με τον Μανώλη Μησιά παρουσίασαν τη πολυσυζητημένη παράσταση «Οι ποιητές μας τραγουδούν», μια ανθολογία ουσιαστικά της ελληνικής μελοποιημένης ποίησης. Εκείνη που δίνει σημασία σε κάθε σύμφωνο, σε κάθε φωνήεν, αναζητώντας το πνεύμα των λέξεων, βυθίστηκε για μία ακόμη φορά στα κείμενα για τη δράση «Μακάριοι οι μαστοί οί ουκ εθήλασαν...» στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Λατρευτικής Μουσικής. Ξεκινά να μιλά για την επιλογή των κειμένων. «Αφενός υπάρχει το θρησκευτικό αίσθημα στα αποσπάσματα που διαλέξαμε, αφετέρου θέλαμε να ξεπροβάλει και το υπαρξιακό μας ζήτημα, μέσα από στοιχεία φιλοσοφικά και ποιητικά που εσπάζουν στον ανθρώπινο πόνο. Στο δικό μας έργο το Θείο Πάθος παραλληλίζεται με τα ανθρώπινα πάθη, υπό την έννοια της δοκιμασίας της ανθρώπινης ύπαρξης» αναφέρει.

Όπως εξηγεί, τα κείμενα του Κλοντέλ δεν αρκούσαν για να «ντύσουν» τη μουσική του Λιστ: «Στην πορεία προσθέσαμε και άλλα αποσπάσματα. Κάποια προέρχονται από τους «Χαιρετισμούς του Τιμίου Σταυρού». Το «Ω γλυκύ μου έαρ» από το Εγκώμιο του Επιτάφιου Θρήνου της Μεγάλης Παρασκευής ακούγεται στη 13η Στάση του έργου του Λιστ, η οποία αντιστοιχεί στην αποκαθίλωση του Χριστού από τον σταυρό και όπου δεσπόζει η φιγούρα της μητέρας, της Θεοτόκου».

Από εκεί και πέρα, όπως αναφέρει, υπήρξαν προσθήκες από ποιήματα του Τάσου Λειβαδίτη. «Στην εισαγωγή του έργου ακούγεται ένα κολάζ στίχων από τα ποιήματά του: «Σύμβολο πίστεως», «Πιστεύω» και «Ο αδελφός Ιησούς», ενώ αργότερα ακούγονται το ποίημα «Ευχαριστώ» και αποσπάσματα από το ποίημα «Συνομιλίες». Φαντάζομαι ο Μάρκελλος θα σας μίλησε για τη συλλογή διηγημάτων του Αργύρη Αντ. Λιόλιου «Ιστορίες από τη Χώρα του Παραλόγου». Το διήγημα «Λευκές νύχτες», που μιλάει για τον ανθρώπινο πόνο ενός ασθενούς σε μια νευροχειρουργική κλι-





Η Μεγάλη Εβδομάδα φέρει έναν ιδιαίτερο συμβολισμό, με την έννοια του Πάθους που οδηγεί τελικά στην Ανάσταση, στη γέννηση της άνοιξης. Είναι βαθιά η ανάγκη του ανθρώπου, ακόμη και εάν αφήσεις στην άκρη το θρησκευτικό αίσθημα, για αυτό το μήνυμα της ελπίδας, της αγάπης, της παρηγορίας, της πίστης σε κάτι που φέρει την έννοια του καλού



ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΙΑ
ΚΑΡΑΜΠΕΤΗ

νική, έχει ενσωματωθεί στη 12η στάση, που αντιστοιχεί στον θάνατο του Χριστού επάνω στον σταυρό. Γίνεται λοιπόν αυτή η αντιπαράθεση: ο ανθρώπινος πόνος και το Θείο Πάθος σε αντίθεση. Τη στιγμή που ακούγεται από τη φωνή του σολίστ το "In manus tuas commendo spiritum meum" (Στα χέρια σου αφήνω το πνεύμα μου), εγώ διαβάζω το διήγημα του Λιόλιου. Και όταν παρεμβάλλεται το "Consummatum est" (Τετέλεσται) από τον σολίστ, ακολουθεί η συνέχεια του διηγήματος».

Όπως επισημαίνει, αυτή ακριβώς η «αντιπαράθεση», αυτή η «αντίθεση», δημιουργεί μία σύγχρονη ανάγνωση επάνω στο κλασικό έργο του Λιστ. «Υπάρχουν δύο ακόμη ποιήματα. Το ένα ανήκει στον Γιάννη Αντιόχου. Φέρει τον τίτλο "... υπερτερεί συντριπτικώς. Ο πόλεμος...". Πρόκειται για στίχους του Γιώργου Σεφέρη, από το ποίημά του "Το ραδιόφωνο", τους οποίους υιοθετεί ως τίτλο ο Γ. Αντιόχου και τους χρησιμοποιεί και στο σώμα του δικού του ποιήματος. Πρόκειται για ένα ποίημα γραμμένο με αφορμή τον πόλεμο στην Ουκρανία και αποσπάσματα του ακούγονται στη 14η Στάση, που αντιστοιχεί στον ενταφιασμό του σώματος του Χριστού. Χρησιμοποιούμε επίσης και το ποίημα του παλαισίνιου ποιητή και ακτιβιστή Ρεφαάτ Αλαρίρ. Ο ίδιος ήταν πολύ ενεργός στο Twitter. Πρόκειται μάλιστα για το τελευταίο ποίημα που ανέβασε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έναν μήνα πριν σκοτωθεί από ισραηλινό βομβαρδισμό στη Λωρίδα της

ΓΗΙΝΟΙ ΤΟΝΟΙ & ΑΠΟΛΥΤΟ ZEN

Τα χρώματα της γης «ζωγραφίζουν» μερικά από τα ωραιότερα και πλέον χαρακτηριστικά outfits για το καλοκαίρι που έρχεται, φθάνει με γοργούς ρυθμούς. Φωτογραφίσαμε τις κορυφαίες δημιουργίες μεγάλων οίκων μαζί με τα σανδάλια, τις τσάντες, τα ρολόγια και τα κοσμήματα από πολύτιμα υλικά πάνω στην ηλιοκαμένη επιδερμίδα μιας πανέμορφης κοπέλας. Στο ιοπίο γύρω επικρατούσε απόλυτη ηρεμία και γαλήνη. Ένα περιβάλλον κινηματογραφικό, όπου το καφέ, το μπιζ, το χακί, τα υπέροχα υφάσματα ακολουθούσαν κάποιες φορές το απαλό φύσημα του ανέμου. Τι το πιο γοητευτικό άλλωστε από το θρόισμα μιας μουσελίνας ή το «παιχνίδι» ενός μεταξένιου υφάσματος με τις χρυσαφένιες αχτίδες του ήλιου και το ανοιξιάτικο αεράκι; Χρόνια Πολλά!

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ **THANASSIS KRIKIS** (10AM)
FASHION DIRECTOR **ΝΑΤΑΣΣΑ ΛΙΟΝΑΚΗ**

Make-Up & Hair: Hara Papanicolaou (10AM)
Μοντέλο: Nathali Fried (Ace Models)
Βοηθός φωτογράφου: Κατερίνα Γκορίτσα
Βοηθός Styling: Ελίζα Δανιελιάν

Φόρεμα Ferragamo,
Ferragamo Boutique.

